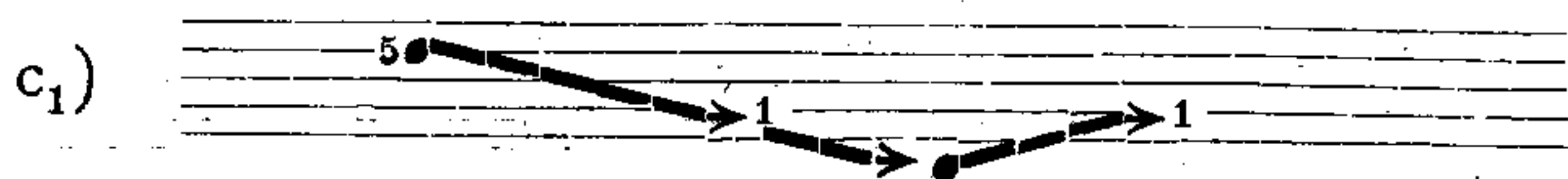

Opačného směru črta:

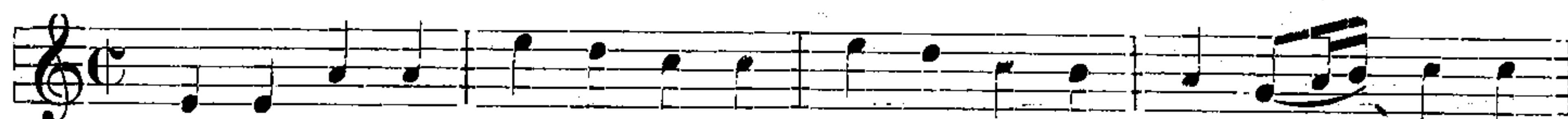

jest v písních 676, 678, 691, 603; v čísle 572, 484, 490 opakuje se počátek črty, od kvinty do nižší její oktávy.

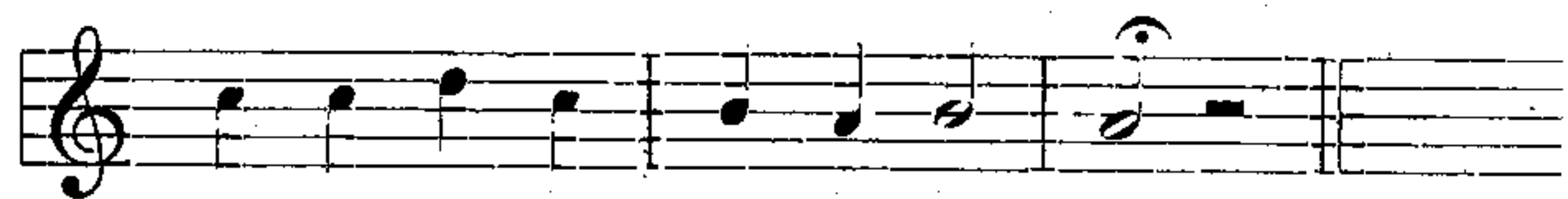
Téhož záhybu jsou písně 524, 561, 677.

Dokladem k nápěvné črtě b₁), uvádím píseň 529.

Z Březůvek.

Svi-taj, svi-taj, svi-fa-ní-čko, svi-taj, svi-taj, svi-ta-ní-čko,

chy-staj, mi-lá, sní-da-ní-čko.

Črtu c₁) s malou obměnou kryje svým nápěvem píseň 678.

Z Kuželovéhoho.

Ho-re dě-di-nú šel, na drm-le drm-lo-val, ko-mús to, sy-

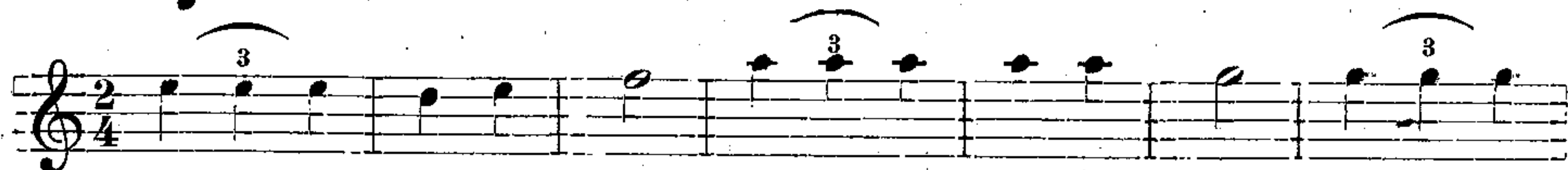

ne-čku, ko-mús to zdu-ro-val?

Již dříve poznali jsme, jaká neurčitost panuje při ustalování terce zmocněného tonu. Jestliže se jí písně přece začínají, ustálil se takový nápěv jistě již pod vlivem lidových nástrojů hudebních.

Tak na př. počátek písně »vrtěné«:

8. ♩ = 120

Kla-man-ci, kla-man-ci, Bre-zov-čí mlá-den-ci, chtě-li stě

o-kla-mať švar-né dív-ča v tan-ci.